

מח"ס 'זרע שמשון' ו'תולדות שמשון' נלב"ע ו' אלול תקל"ט ומקום קברו לא נודע
שהבטיח שכל הלומד בספריו יזכה לישועות ונפלאות בבני חיי ומזוני

אמרות שמשון

**טעם נפלא מדוע הכל מודים שבעצרת חייבים
לעסוק באכילה ושתיה**

ויש לתרץ, שהנה הלא מלאכי השרת נתאוו לתורה, ולפי שאינם יכולים לקיים המצוות בגופניות ובמעשה זכה משה ונצחם כמו שאמרו בגמרא (שבת פח:), אם כן מטעם זה עצמו מחויבים בנ"י לאכול ביום זה, שהרי אם לא היתה ביניהם אכילה, התורה גם כן אינה ראויה להם, וכמו שאמר משה למלאכים, שהרי כמה אזהרות נאמרו בתורה לאסור באכילה הרבה דברים, ובטענה זו בלבד נצח משה את המלאכים, ומשום כן כדי להוכיח שדוקא אנו ראויים לקבל את התורה מרבים אנחנו באותו יום באכילה ושתייה. (שיר השירים אות א)

ע"י אש התורה מרחיקים את היצה"ר

ויש לבאר כוונת הכתובים עפ"י מה שא' במדרש (ילקוט ישעיה רמז תע"ט) שכששמעו ישראל קולו של הקב"ה נתקע ת"ת בלבם, והיו לומדים ולא שוכחים, אבל כשאמרו למה דבר אתה עמנו וכו' חזרו להיות לומדים ושוכחים. והנה כאן אמר הכתוב הקהל לי את העם ואשמיעם את דברי, והיינו דמירי בסגולת שמיעת קולו של הקב"ה בעצמו ובכך נעקר יצה"ר מלבם, עד שאמרו למשה דבר אתה עמנו שאז חזר בהם היצה"ר. אך כל זה היה רק למי ששמע קולו של הקב"ה ולא לבניהם דור השני שלא שמעו את קולו של הקב"ה והאיך יעקרו הם את יצה"ר מלבם.

זוהי כוונת הכתובים שהתחיל לומר ולהזהיר את ישראל שיזכרו את היום שקבלו את התורה מאת הקב"ה ואז נתקע היראה בלבם היות ששמעו מפי הקב"ה, ואף שאח"כ איבדו מדריגה זו ע"י שאמרו דבר אתה עמנו, לכך הוסיף הכתוב לומר **שילמדון ליראה אותי כל הימים ואת בניהם ילמדון** היינו דצריכים הם עוד ללמוד ממה שראו שהתורה ניתנה באש, שאם יעסקו בתורה יצלו מיצה"ר, ודבר זה ילמדו את בניהם שגם אצלם יתקע היראה בלבם, וזה ע"י שראו שהיה בער באש, ובכך נעשה התורה אש שמרחיק את כל הנחשים והיצה"ר, וממילא גם הם אחר שאמרו למשה דבר אתה עמנו, וגם בניהם שלא שמעו את קולו של הקב"ה, יש להם עדיין עצה לתקוע את היראה בלבם ע"י

ובזה יש לפרש עומק כוונת דברי חז"ל המפורסמים (קידושין ל:) שכל זמן שעוסקים בתורה אין מסורים ביד יצרם, כי בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין. וטעמו משום שהתורה היא אש, והיצה"ר הוא הנחש עצמו, והרי הנחש הבורח מן ההבל ומן האש, וא"כ הרי הוא בורח מן התורה שניתנה באש, וכל העוסקים בתורה ניצולים מן היצה"ר. (זרע שמשון) פרשת ואתחנן אות ד, ע"י ש' עוד שמרתי בטוטר.)

עשרת הדברות היו כתובים חמשה כנגד חמשה

אנכי - לא תרצח: בדמאמר אנכי ה' אלוֹקִיךָ בא גם להזהיר את האדם שישתדל לכוון בתפילתו, שתפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה, וזה נרמז במאמר אנכי ה' אלוֹקִיךָ עפ"י מה שמצינו בגמרא (ברכות כח:) דאמר ריב"ז לתלמידיו כשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם מתפללים. ולכן אנכי מכוון כנגד לא תרצח שעון רציחה הוא מה שמוציא את הנשמה מהגוף וזה ממש כעין תפילה בלא כוונה. ועוד י"ל דמי גרם לבני ישראל שיעשו את העגל ויעברו על אנכי ה' אלוֹקִיךָ, לא היה זה רק מפני שהרגו לפני כן את חור ועברו על לא תרצח.

זכור את יום השבת – לא תענה: השבת היא אות בין הקב"ה לישראל, והשבת היא זכר לבריאת העולם שנברא במאמר ומי שמדבר שקר פוגם את מאמר פיו ואינו יכול להעיד על השבת. ועוד שהאמת מקיים את העולם והשקר מכלה את העולם ולכן מי שהוא דובר שקרים אינו יכול להעיד על השבת שהיא זכר לקיום העולם.

כבד את אביך – לא תחמוד: עפ"י דא"י בגמרא (ע"ז ה) אמר ריש לקיש באו ונחזיק טובה לאבותינו שאלמלא לא חטאו, אנו כמי שלא באנו לעולם. ופירש"י, שכל זמן שהם קיימים אין אנו חשובים לכלום. וי"ל שלכך הזהיר נגד כבוד את האביך ציווי לא תחמוד, לרמוז שלא יחמוד את מיתת אביו בשביל כבודו. **ולפי"ז ישי לומר עוד, דזהו הטעם הנכון למה הוצרך הכתוב לכתוב דוקא במצות כיבוד אבא ואם שר של אריכות ימים אף על פי שזה כלל גדול בתורה והשוה הקב"ה לכבוד אב לכבוד המקום, כי רצה לומר לאדם שאל ידאג משום כבודו שנחסר ע"י אביו, וידע האדם שאם יכבד את אביו יאריכו ימיו ויתארך גם כן כבודו, ומה שיפסיד ע"י ימיו של אביו וריויה ע"י שיכבד את אביו כי יתארכו ימיו.** (זרע שמשון)

פרשת יתרו אותיות כב - כו)

למשל ברבקה והצלחה גדולה בכל עמוד האישי ובשורות מזכות בקרוב טמולו אידי לו השתחו במפני כל השקיעים ויסרו המפיקים והמקפידים

עומק הענין שבנ"י מתנועעים בלימוד התורה

זהו פירוש הפס' אשרי העם יודעי תרועה (תהלים פט טז), שכשהם יודעים לכון סודות השופר, יזכו ליהנות מאותו האור שהיה בעולם בראש השנה הראשון. וזהו שסיים באור פניך יהלכון, ויש לדקדק מהו יהלכון, מה ענין הליכה עם האור. וי"ל דשתי חלקים יש באדם, גוף ונפש, ואם האדם הוא לפעמים עייף ויגע הוא יושב ואינו הולך, אבל זו הישיבה היא למנוחת הגוף דוקא, שהרי חלק הנפש דהיינו חלק הרוחניות שבו לעולם אינו יושב ואינו עייף, אם כן לגבי הרוחניות שייך לשון הליכה שלעולם הולך ומתרחב.

וזהו הטעם שאמרו ז"ל (ברכות סד.) תלמידי חכמים אין להם מנוחה בעולם הבא שנאמר ילכו מחיל אל חיל, לפי שאז הם כולם רוחניות ואין צורך למנוחה לפי שאין שם עייפות ויגיעה, וכן הרגילו חז"ל לומר לשון הלכה בכל התלמוד, לפי שהוא דבר שהולך ובא מקדם עד סוף. אי נמי שישראל מתהלכים בו כמו שכתב הערוך (ערך הלך)

וזהו הטעם שישראל מתנועעים בלימוד התורה והמצוות, לפי שחלק הרוחניות לעולם אינו נח, כמו הנר כשהיא דולקת לעולם היא מתנועעת והולכת.

(פרשת וילך אות ז)

בני ישראל עם הקב"ה כמו חתן וכלה, והתורה והמצוות הם הקידושין

ושעשועי את בני אדם שכביכול הוא משתעשע בתורה עם בני אדם יחד, כמו החתן שמשתעשע בארוסתו, שישראל הם ארוסתו של הקב"ה כדכתיב (הושע ב כא) וארשתך לי לעולם, וכן פירש רש"י על פסוק ויוצא משה את העם לקראת האלקים (שמות יט ז), מגיד שהשכינה יצאה לקראתם כחתן היוצא לקראת כלה עכ"ל, וכשיש חתן וכלה בעל כרחך צריך שיהיו שם הקידושין נמי, והיינו התורה והמצוות שנתן להם לשם קידושין. אמנם הקידושין צריכין שומא כלומר שתהא שומתן ידועה, והתורה והמצווה אין שומתן ידועה לפי שהן בלי תכלית, כדכתיב (איוב יא ט) ארוכה מארץ מדה וכו', לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד (תהלים קיט צו), אלא שלפי ההנאה שנהנים בני אדם מהם מקרי שומתן ידועה מצד זה. (בראשית אות ב)

התורה בתו של הקב"ה

פסוק ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני (שמות לא יח), פרש"י ז"ל ככלתו כתיב חסר, שנמסרה לו תורה במתנה ככלה לחתן וכו'. קשה וכי הכלה ניתנה במתנה לחתן. ועוד אמרו ז"ל בפרק ד' דנדרים (לה.) בתחילה היה משה לומד תורה ומשכחה עד שניתנה לו במתנה. וקשה למה היה שוכחה מתחילה, ומה ענין ליתנה לו במתנה עם הזכרון. וי"ל דבפרק ד' דכתובות (מח.) תנן לעולם היא ברשות האב עד שתכנס לרשות הבעל, מסר האב לשלוחי הבעל, הרי היא ברשות הבעל, האב עם שלוחי הבעל, הרי היא ברשות האב, מסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, הרי היא ברשות הבעל. ופסק הטור אבן העזר (נ"ז) שאם מתה אחר שמסרה האב לשלוחי הבעל, יורש הבעל כל הנדוניא שלה וכו' עיי"ש. ואם כן נמצא שבמסירת הכלה, הבעל זוכה בנדוניא שלה הבאה לידו כמו מתנה. ומעתה התורה היא בתו של הקב"ה, כמו שאמרו בשמות רבה (ג) על פסוק ויקחו לי תרומה, משל למלך שהיה לו בת יחידה ועיי"ש, וכל עוד שהיה משה במרום שנקרא רשות האב לא היה יכול לזכות בה, אמנם מיד שמסרה לו הקב"ה נקראת שלו לזכות בה ובעושר שלה, ומשום הכי אז נתקיימה התורה בזכרוננו ולא קודם, ושפיר קאמר שנמסרה לו במתנה ככלה לחתן. (כי תשא אות ט)

התורה כלתו וארוסתו של האדם ונתחייב לה כחובת הבעל לאשתו

והשתא דאתינן להכי שהתורה היא עיקר קיום העולם והאדם, המשנה הזו מתפרשת בדרך קצרה ובענין חדש נוסף על השלושה דברים שאמר שמעון הצדיק למעלה ולא הרי זה כהרי זה, שהרי פירש רש"י על פסוק ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו, כתיב חסר, מלמד שנמסרה לו התורה למשה ככלה לחתן. והכי נמי תורה צוה לנו משה מורשה אל תקרי מורשה אלא מאורסה, מאורסה היא לנו. וכן כתב מהרש"א בפרק ז' דסנהדרין על ההיא דגוי שלמד תורה וכו', דקודם שילמוד אדם התורה היא לו מאורסה, ולאחר שלמד היא כנשואה, דשמע מינה שהתורה כלתו וארוסתו ונשואתו של אדם. וכשם שכל אדם לאחר שזכה באשתו וקנה אותה באירוסין ונשואין, חלה עליו החובה של שארה כסותה ועונתה לא יגרע, הכי נמי התורה לאחר שקנה אותה לאשה חייב עוד בשארה כסותה ועונה.

ואלו השלושה דברים של הדין והאמת והשלום הם ממש מכוונים כנגד שאר כסות ועונה. שהרי שארה הם המזונות, והמזונות הם כנגד הדין, שהמזונות באים מצד הדין, כדכתיב האלוקים הרועה אותי, דאלוקים לשון דין. ועוד אמרו ז"ל קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף. וידוע שהשלח בצפון בסוד הדין. ועוד

כי שארה הוא סוד אלוקים כנודע כי ש' של שארה הוא אלוקים במילוי יוד"ן, ואות א' הוא כללות שם אלוקים, וגם אלוקים בריבוע עולה ר' והוא אות רי"ש של שארה. וחמשה אותיות אלקים הם ה"א של שארה, הרי שם אלקים במילת שארה בכל חלקיו. וכל המזון בא מסוד הגבורה ונקרא אלקים, וסוד שארה הוא שא"ר ה' בסוד אשר הוצאתיך וכו' ועיין בכוונת ערב יום כיפורים.

כסותה היינו האמת דאמרינן בפרק ח' דעירובין, בוניס בן בוניס אתא לקמיה דרבי, אמר ליה פנו מקום לבין מאה מנה, אתא איניש אחרינא אמר ליה פנו מקום לבן מאתיים מנה, אמר לפניו ר' ישמעאל ברבי אביו של זה יש לו אלף ספינות בים וכו', אמר ליה כשאתה מגיע אצל אביו אמור לו אל תשלחה לפני בכלים הללו. ופירש רש"י בבגדים הללו שאין נראה בהם עשיר כל כך עכ"ל. אם כן הבגדים מוכיחים האמת לפי מה שהוא מדריגת האדם. וכן לתלמידי חכמים יש להם סודרא מיוחד להם. ועוד כי סוד הכסות הוא סוד האמת, שהרי יעקב שאל ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש, ופשיטא שהבגד הוא ללבוש. אלא לפי שמדת יעקב היא אמת. לכך פירש דבריו ובגד ללבוש, לאפוקי בגד בוגדים כדכתיב בגד בוגדים בגדו דהיינו השקר. ועיין בסודות המלבושים של הגוף והנשמה. עונתה היינו השלום שפירשו ז"ל שהוא נקרא שלום כנודע לחכמי האמת. ואם כן אלו השלושה דברים הם תוספת על התורה שהוא הקיום האמיתי של העולם. (תולדות שמשון פ"א מ"ח)

יו"ל ע"י האיגוד העולמי להפצת תורת זרע שמשון שע"י ארגון מפתח של בני

ארה"ב הרב מנחם בנימין פאשקעס: 347-496-5657 mbpaskesz@gmail.com 11204 Brooklyn NY 48 ST Baskesz C/O Zera Shimshon
ארה"ק הרב ישראל זילברברג 66450-271-052

מוקד זרע שמשון: 500-80-80-02 לקבלת הגליון לשלוח למייל: zera277@gmail.com או באתר: www.zerashimshon.com

ניתן להשיג את הספר "זרע שמשון" בארה"ק: 664-450-05271 בארה"ב: 664-450-347

ניתן לשלוח תרומות והנצחות לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים

ניתן להפקיד בבנק מרכנתי (17) סניף 635 מ.ח. 71713028 ע"ש זרע שמשון כמו"כ ניתן לתרום ככרטיס אשראי

זכות הצדיק דברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומוזני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו